

Otrokem bez naděje
co neví, co se děje
trestancem na útěku
snad nikdo neví, čím už ses stal

Zoufalcem bez nálady
kterej je teď a tady
zničenej na věky věků
a svoje ideály rozšlapal

Bohyním na ústech úsměvy kvetou
a já sám padám do hlubin, ztrácím se v tmách
žádná mi nepomůže, jak prach mě smetou
oběť je vždy přijata, zůstává jen strach

Král co dostal mat bez šachu
vědom si svýho krachu
z něhož je až do breku
z tý prohry smířen navždy to vzdal

Všechno je k vzteku, k zlosti
když story z minulosti
jak stáda línejch šneků
ve vzpomínkách válí se dál

Bohyním na ústech úsměvy kvetou
a já sám padám do hlubin, ztrácím se v tmách
žádná mi nepomůže, jak prach mě smetou
oběť je vždy přijata, zůstává jen strach